

המרכז הבינתחומי הרצליה

תיק משמעת 48/2006

בעניין סטודנט פלוני – להלן: הנילון

7.11.06

החלטה

הנילון הינו סטודנט בבית-הספר למשפטים. הוא הואשם בביצוע עבירות לפי סעיפים 2(3), 2(6), 2(11) ו-2(17) לתקנון המשמעת, בעקבות כך שבמהלך הבחינה בקורס "סטטיסטיקה ב'" בהדרכת מר עמית נוביק, נמצא ברשות הנילון חומר-עזר נוסף מעבר לחומר-העזר שאושר לשימוש ע"י המרצה.

במהלך הדיון שהתקיים בפני הופיעו הקובלת גב' אורלי שקד והנילון. כן העיד המרצה, מר עמית נוביק.

מעיון בטופס הבחינה ומעדותו של מר נוביק עולה, כי הוא מתיר להכניס לבחינה בקורס הנ"ל כל חומר-עזר, ובתנאי שחומר עזר זה מרוכז על-גבי דף אחד בלבד הכתוב משני צידיו (דהיינו, שני עמודים). כן עולה מעדותו של מר נוביק, כי לטופס הבחינה עצמו מצורפים שלושה דפי נוסחאות. מכאן, איפוא, שהמגבלה על השימוש בחומר-העזר אינה מגבלה תוכנית, אלא מגבלה פורמלית-צורנית של היקף חומר-העזר – דף אחד. לשאלתי, מדוע נקבעה מגבלה זו, השיב המרצה כי הדבר נעוץ בכך שדי לגישתו בדף אחד כדי לרכז בתוכו את כל חומר-העזר הנדרש, וכי ריבוי דפים עלול לגרום ל"שיוטים בכיתה" (עמ' 3 לפרוטוקול), דהיינו להגברת האפשרות להעברת חומר בין סטודנטים במהלך הבחינה תוך פגיעה בטוהר הבחינה.

אין חולק, והנילון לא הכחיש זאת, כי ידע מראש על קיומה של מגבלה זו בבחינות הנערכות בקורס זה. למרות זאת, נמצאו ברשות הנילון שני מסמכים. המסמך הראשון, ובו שני עמודים, הוא העתק צילומי של קטע מפתרון בחינה של בחינה בקורס משנת 2004 בכתב ידו של המרצה (להלן: "המסמך הראשון"). המסמך השני, ובו שבעה עמודים, כולל בתוכו דפי נוסחאות וכן קטע נוסף מפתרון בחינה קודמת בקורס זה (להלן: "המסמך השני"). לגבי המסמך השני ייאמר כי שניים מתוך עמודי הנוסחאות שבמסמך זה זהים לדפי הנוסחאות אשר צורפו ממילא לטופס הבחינה; עמוד נוסחאות נוסף שנמצא ברשות הנילון הינו דף השונה במעט מדף נוסחאות נוסף שחולק יחד עם טופס הבחינה; ודף הנוסחאות הרביעי הנמצא במסמך השני הוא צילום של דף אותו חילק המרצה לסטודנטים במהלך הקורס. ביחס לשלושת העמודים האחרונים במסמך השני, הכוללים קטע מפתרון בחינה קודמת של המרצה, טען הנילון כי לא מדובר בדפים שהיו ברשותו, אלא בדפים שייתכן כי המשגיחה בקורס שתפסה את חומר-העזר שנמצא ברשותו שידחה אותם בשוגג למסמך השני, אולי לאחר שמצאה אותם בפח-אשפה אליו השליכה בתחילה את חומר-העזר שהיה ברשותו (עמ' 2 לפרוטוקול).

בכל מקרה, אין מחלוקת בין הצדדים, ראשית, כי סוג חומר העזר שנתפס ברשות הנילון היה חומר מותר בשימוש (שכן, כאמור, לא היתה מגבלה מהותית על חומרי-העזר), ושנית, כי הנילון חרג

מההוראות שנקבעו בטופס הבחינה ולפיהן ירוכז חומר-העזר על-גבי דף אחד בלבד, הכתוב משני צדדיו, בכך שברשותו נמצא מספר רב יותר של דפים.

הנילון נימק את ריבוי הדפים בבעיות ראייה זמניות, המקשות עליו באחרונה בקריאת חומר הכתוב באותיות קטנות. לדבריו, יכול היה לרכז את כל החומר שנמצא ברשותו על גבי דף אחד בכתב קטן וצפוף, כפי שעשו סטודנטים אחרים, אולם בשל בעייתו הרפואית המגבילה צילם את החומר כך שיהיה מודפס באותיות גדולות יותר. לתמיכה בטענתו בדבר המגבלה הרפואית ממנה הוא סובל באחרונה, צירף הנילון מסמך ממכון Care שירותי רפואה בע"מ, ממנו עולה כי ביום 21.8.06 עבר הנילון טיפול עיניים לתיקון ראייה בלייזר לצורך הסרת משקפיים.

אין במסמך האמור כדי להעיד באופן מפורש על כך שביום הבחינה אמנם סבל הנילון מבעיה של קריאת חומר הכתוב באותיות קטנות, אולם ממילא, אף אם כך הם פני הדברים, הרי שהנילון ידע מראש על בעיה זו. בכל זאת, ועל אף שידע מראש על קיום המגבלה של הכנסת דף אחד לבחינה, הודה הנילון כי לא ביקש אישור מראש לחריגה מהיקף חומר-העזר המותר, באומרו בין היתר כי "אף אחד לא באמת סופר את מגבלת היקף החומר" (עמ' 4 לפרוטוקול).

לאור המסכת העובדתית הנ"ל, לא התרשמתי כי היה בכוונתו של הנילון להונות כאשר הכניס חומר-עזר בהיקף עמודים רב יותר, שכן, כאמור, מבחינה תוכנית-מהותית לא היתה מגבלה בנוגע לחומר-העזר, וניתן היה מבחינה טכנית להכניס את החומר שנמצא ברשותו, באמצעות צילום בהקטנה, לכדי דף הכתוב משני צידיו. מכאן, איפוא, שבניגוד לעמדת הקובלת, אינני סבור כי מקרה זה הינו דומה בחומרתו למקרה בו סטודנט מכניס לבחינה חומר-עזר האסור בשימוש מבחינה מהותית-תוכנית ובכך יוצר לעצמו יתרון משמעותי בלתי-הוגן תוך מעשה המהווה הונאה.

יחד עם זאת, הנילון הפר במודע את הוראות הבחינה, לא ביקש אישור מראש לחריגה מההוראות, ועשה "דין לעצמו" באופן העולה כדי הפגנת זלזול בדרישותיו של המרצה ופגיעה בשוויון לעומת יתר התלמידים אשר הקפידו על הוראות הבחינה. "פריצת גדר" מעין זו אינה מקובלת, ויש בה כדי לערער את סדריהן של הבחינות הנערכות במרכז.

לאור האמור לעיל, אני מרשיע את הנילון בביצוע עבירה של הפרת הוראות המתייחסות לבחינה, לפי סעיף 2(6) לתקנון המשמעת.

בנסיבות העניין, אני מטיל על הנילון את העונשים הבאים:

1. פסילת הבחינה והקורס "סטטיסטיקה ב".
2. נזיפה.

המזכירות תפרסם החלטה זו בלא ציון שמו של הנילון.

ד"ר אמנון להבי, הממונה על המשמעת

The Interdisciplinary Center Herzliya

Disciplinary File: 48/2006

In the Matter of Student A – The Respondent

November 7, 2006

Decision

The Respondent is a student at the School of Law. The Respondent has been accused of offenses according to clauses 2(c), 2(f), 2(k) and 2(q) of the Disciplinary Code since he had forbidden material in his possession in addition to material permitted by the Lecturer during an exam in the course "Statistics B" taught by Mr. Amit Novik.

The Complainant, Ms. Orly Shaked and the Lecturer, Mr. Amit Novik appeared before me at the hearing.

After reviewing the exam sheet and hearing the testimony of Mr. Novik, apparently he allows students to bring material with them to the exam in the above course with the exception that the material is restricted to both sides of one sheet of paper (i.e. two pages). Also Mr. Novik testified that three additional pages of formulas are given with the exam. Therefore, the limitation on the use of material during the exam is not in reference to the content but rather a formal-configuration limitation of the scope of the material – one page. As to my question why this limitation was set, the Lecturer responded that in his opinion one page is suffice to include all the material needed, and many pages can cause "scattering of pages in the classroom" (page 3 of the protocol). In other words the possibility of more pages would enable passing material between students during the exam which would harm the purity of the exam.

There is no dispute and the Respondent is not denying that he knew in advance about this limitation for the exam administered in this course. Nonetheless, two documents were found in the Respondent's possession. One document, of two pages, which was a copy of a section of answers to an exam in the course from 2004 in the lecturer's handwriting (hereinafter: "the first document"). The second document with seven pages included a page of formulas and another part of answers to an earlier exam in this course (hereinafter: "the second document"). Regarding the second document it should be noted that two of the pages of formulas of this document are identical to the formulas which were attached to the exam sheet in any case; another page of formulas which the Respondent had in his possession was a page slightly different from an additional page of documents handed out with the exam sheet; and a fourth page of formulas in the second document was a copy of formulas the Lecturer passed out to the students during the course. As for the other three pages of the second document, including parts of answers to an earlier exam of the Lecturer, the Respondent claimed that those were not pages which were in his possession, but perhaps pages the proctor who had caught the material in his possession had stabled together by mistake with the second document, maybe after she found it in the waste basket in which she threw out the material in his possession at the beginning (page 2 of the protocol).

In any case there is no dispute between the parties; first, that the type of material found in the Respondent's possession was allowed in the exam (since, as stated there was no substantial limitation regarding material content); second that the Respondent disobeyed the instructions of the exam sheet, which stated that all material permitted

in the exam had to be concentrated on one sheet of paper only, written on both sides, as he had many more pages in his possession.

The Respondent explained that the reason for his having more pages stemmed from temporary sight problems, which have recently made it difficult for him to read small print. He claims that he could have fit all of the material on one page in very small condensed print, as other students did, but because of his medical problem, which is restrictive, he photocopied the material so that the print would be bigger. In order to support his claims about the medical restrictions from which he has recently suffered the Respondent attached a document which states that he underwent certain medical treatment for his eyes.

The said document does not explicitly state that on the day of the exam the Respondent suffered from problems reading material written in small print. Even if this were so, the Respondent knew of this problem in advance. Furthermore, though the Respondent knew about the limitation of bringing one sheet of paper to the exam, he admitted that he did not ask for permission to deviate from the scope of the permitted material, and stated among other things that "no one really counts the limited scope of the material (page 4 of the protocol).

In light of the above facts, I believe that the Respondent did not try to deceive by bringing material with a larger number of pages than was permitted, since as stated, there was no substantial-content limitation regarding the material and technically the material in his possession could be brought to the exam, by photocopying it while reducing the print size so that the material would fit into two pages. Therefore, in contrast to the viewpoint of the Complainant, I do not believe that this case is similar in severity to a student who brings material which is forbidden from the substantial-content aspect and thereby creates an unfair advantage while committing an act of deceit.

Nonetheless, the Respondent breached the exam instructions, did not request permission in advance to deviate from the instructions and "took matters into his own hands" to the point of contempt of the requirements of the Lecturer. Consequently his actions affected the equality in regards to the other students who followed the exam instructions. Disregarding restrictions in this manner is not acceptable and it upsets the orderliness of the exams conducted at the Center.

Therefore, I convict the Respondent of committing an offense of breaching instructions relating to exams in accordance with clause 2(f) of the Disciplinary Code.

Under the circumstances of this case I impose the following punishment on the Respondent:

1. Disqualification of the exam and the course "Statistics B".
2. Reprimand.

The Secretariat shall publicize this decision without naming the Respondent.

Dr. Amnon Lehavi, In Charge of Discipline